

ŠIBENSKE NOVOSTI

Izlaze svake subote. — Uredništvo i uprava nalaze se u Tiskari E. Vitaliani i Sin. — Telefon interurban br. 47.
Oglasi se računaju po cijeniku. Predplata 5. Dinara mjesečno, dalje srazmjerno.

Broj 3.

Šibenik, subota 15. ožujka 1930.

Godina I.

ZA SVOJ GRAD!

Ovaj smo članak primili od jednog mladog intelektualca, šibenčanina, pa ga vrlo rado uvrstavamo.

Sa prvim svojim brojem „Šibenske Novosti“ su iznijele lijep program, to jest, da će pisati u interesu našeg grada i njegova zaleđa. I da će u tom pravcu otvoriti stupce svakom onom, koji bude htio da rekne svoju riječ o svim problemima, koji zasjecaju u te interese. Prema tomu bi htio, da i ja, u ime najmlađih, rekнем koju.

Moram odmah istaći, da sam, pročitavši u prvom i drugom broju Š. N. intervju sa šibenskim načelnikom g. Dulčićem, i razgovor urednika Š. N. sa jednim od naših istaknutih privrednika, ostao začuđen iz tog razloga, što ni jedan ni drugi nisu uspjeli da iznesu nijednu konkretnu misao, a u kojoj bi se moglo makar i naslutiti kako i na koji bi način bilo moguće načeti riješavanje i komunalne, a sa njome u zajednici, i opće privredne krize u gradu i njegovu zaleđu. Dok se je g. gradonačelnik ograničio na nabranje običnih, već poznatih i po malo izbljedjelih formula o općoj dalmatinskoj krizi i sa njome u vezi i onom našega grada, koje su poznate danas svakom djetetu, i koje nije potrebno niti spominjati, dole je istaknuti privrednik bacio oči na našu blizu i davniju prošlost, stavljajući je kao primjer i uzor u daljnjem radu novih ljudi i generacija koje su već tu i onih koji dolaze.

Ni jedan ni drugi gospodin nije

nijednom riječju zahvatio u tu krizu kao kompleks i rekao i jednu formulu, koja bi nama mladima dala garanciju, da će oni koji vode komunalnu politiku, kao i oni koji vode privredu, zaista početi ozbiljno da jedno pitanje za drugim riješavaju na temelju nekog već stvorenog i utvrđenog plana; na temelju jedne, iz iskustva i poznavanja ekonomije, stvorene formule.

Moram istaknuti, makar mi je reugodno, da čitavo to izlaganje pruža jednu sliku skrajnjeg diletantizma, a i apatičnog neinteresovanja i ljubavi za samu stvar.

To smo morali ustvrditi da možemo reći ono što slijedi.

„Naši stariji, od osvajanja općine iz talijanskih ruku, dakle od predavanja jednog historijskog, tradicionalnog kontinuiteta vladanja nekoliko povlaštenih porodica, koje su kroz vrijeme od nekoliko stoljeća upravljale komunalnom politikom, pa do danas šta su učinili? Navlačil: su u svojim bjesomučnim malim borbama općinu kao Kristove haljine. Za svoje male kaprise postavljali su interese grada i tim sitničavim, štetnim natezanjima, kroz nekoliko decenija, pustili su da sve dođe u ovo beznažno stanje u kom se danas nalazimo.“

Druga jedna činjenica, a koja je isto tako krupna, i koja se mora istaknuti, jer je i ona jedna od komponenata naše zapuštenosti, jest ta, što šibenčani Hrvati u samom preuzimanju općinske vlasti iz ta-

lijanskih ruku, pa gotovo, do danas nisu imali svojih rođenih školovanih ljudi, izuzevši male iznimke, koji bi već sa mlijekom materinim, upijenim lokalnim patriotizmom, mogli da prihvate komunalnu politiku svoga grada u ruke i da je vode zdravim i korisnim putem. Radi tog je Šibenik postao, koliko vrlo rentabilna sredina za razna zvanja intelektualaca, toliko obećana zemlja za bilo kakovu političku karijeru.

A interesi grada? — pitat će te. Oni su ostali zarašteni paučinom, jer interesi Šibenika nisu bili cilj rada tih intelektualaca, već samo sredstvo za razne njihove individualne ciljeve i ambicije.

U tome što gore spomenusmo, u glavnom leži korijen zapuštenosti i regresu našeg grada.

Što da se radi? To pitanje izniče pred nama svakim danom sve nesirpljivije. A ja ću reći da se raditi mora, jer je ovakovo stanje nesnošljivo. Kao prvi uslov radu mora biti jedno a to je jedini zdrav temelj da izvedemo na čisto ovo: Kad čovjek u bilo kojem poslu postigne godine koje su putokaz u stanje mira, pensije, onda on mora zaista da radi sebe i drugih ode i onaj posao prepusti mladima, nevim narastajima. Ako pak jedna generacija pokazuje u svom radu bilans, koji pokazuje negativne rezultate, onda ta generacija iz same kurtazije prepusta onoj koja dolazi da ona okuša sreću. Na koncu još i to: Ako neki ne šibenčani smatraju, da je njihovo osvećenno pravo, uz lijepe položaje i dobru materialnu zaradu, koju im pruža naš grad, a koju im nitko ne osporava, da još od Šibenika stvaraju

Kino „Balkan“ danas nedjelja 16. marta.

Velika erotična ruska drama:

Noć Balalajke (kneževske noći)

Veliki film u 8 divnih činova, glumi: Jaque Catelain i Gina Manes.

Danas zbog predstave „Revizor“ samo 3 kino predstave i to:

I. u 2 $\frac{1}{2}$, II. u 4 $\frac{1}{4}$, III. u 6 sati

utoptanu zemlju na kojoj lome koplja za svoje lične ambicije, a na štetu Šibenika, to bi ta gospoda mogla jedamput makar iz obzirnosti da promjene mišljenje o ovom nesretnom gradu.

Kad se sa tima stvarima likvidira, onda će biti moguć početak na korisnom radu. A mi mlađi moramo da stupimo u akciju u tom pravcu, jer to od nas traži ljubav prema ovoj grudi, koja nas je rodila i koja će nas opet primiti u o svoje krilo. Samo ljubeći Šibenik, meže se raditi na njegovom napretku!

Drugi put o drugom! J. K.

Povratak načelnika g. Dulčića iz Beograda.

U srijedu u veće povratio se načelnik g. Dulčić iz Beograda, gdje je boravio nekoliko dana po općinskim poslovima. Na naša pitanja o hipotekarnom zajmu i drugim općinskim poslovima g. Dulčić nije nam dao nikakva detaljna odgovora, već samo to, da je sa povoljnim uspjehom riješio neka pitanja koja zasjecaju i interese općine. U pitanju izgradnje carinarnice rekao nam je da je stvar u dobrom toku.

Općinski ing. g. Mamazi još se nije povratio iz Beograda.

Kavana Astoria

(u prizemlju Hotela de la Ville). Velegradski uređaj; najluksuzniji konfort. Sve vrsti najboljih pića. Odlična kafa servirat će se našim gostima, kao topla i hladna zakuska. Uređaj je takav, da će se svak ugodno osjećati.

SVEČANI OTVOR DANAS U SUBOTU

Stogodišnjica Belgijske nezavisnosti.

Godina 1930. je najznačajnija za Belgiju. Ona označuje prvu stogodišnjicu njezine narodne nezavisnosti. Slobodna da se razvija po volji ona je, zaslugom svojih mudrih vladara i svojih nasljednih vlada, kročila putem napretka, i jedva je svršio XIX. vijek, a ona je već stekla svoje mjesto - jedno od prvih - među najbogatijim narodima na svijetu.

Držalo se da je dugim ratom ranjena na smrt a nije se mislilo na silnu energiju skrivenu u narodu koji hoće da živi. Belgija se prihvatila rada i nije prošlo ni dvanaest godina od tragičnih događaja 1914 - 1918., a već se ne poznaju ruševine koje je u njoj učinio svjetski rat. Njezine tvornice su danas brojnije nego ikada. Njezina se industrija takmiči s onom velikih zemalja, a njezina je trgovina na tako visokom stepenu da joj nema ravne. Svi valovi globusa stječu se u njenoj luci Anvers. Njezino je afričko Carstvo pronijelo njezinu kolonijsku moć, a ime njezinih umjetnika i pisaca poznato je u svim zemljama.

Stoga se Belgija sprema da sto godina svoje nezavisnosti proslavi koliko brojnim toliko raskošnim svečanostima na divljenje strancima koje će privući u svoje provincije „Općom izložbom Anvers-a i Liège-a.“

Folklor i historija miješati će se u raskošnim prikazivanjima, koja će se razvijati u okviru njezinih starih gradova, počevši od Bruges-a, uvijek veličajnog svjedoka njezinog metežnog i umjetničkog XV. vijeka, GANDA-a sa srednjovjekovnim spomenicima, ANVERS-a, čiji se veličanstveni toranj katedrale ističe nad lukom, jednom od najobornijih i najaktivnijih na svijetu, LIEGE-a na dnu njegove svijetle mosanske doline u čijoj se rijeci u širokim talasima odražuje hiljade svjetiljaka i visokih dimnjaka, pa sve do NAMUR-a koji se dražesno koči na podnožju svojih brežuljaka, sa čijih vrhova siže pogled preko Condroza sve do samotnih belgijskih Ardenna, i crnog i šumećeg Monsa prijestolnice Borinage-a.

Svaka provincija, svaki grad očekuje da ovu slavnu stogodišnjicu proslavi u zajedničkom i identičnom patriotskom zanosu.

Raspored je stvoren pod utjecajem Narodne Komisije, koju je izabrala Vlada i koja se sastoji od najviših ličnosti na polju umjetnosti, znanosti, trgovine, financija i administracije.

Ove će se svečanosti razviti na razmake, od konca aprila do konca septembra 1930.

Tako će Anvers, osim svoje internacionalne kolonialne izložbe, pomorske i lamamanske umjetnosti imati jednu veliku venecijansku noćnu svečanost na rijeci Escautu.

Bruges će pokazujući izložbu primijenjene starinske umjetnosti predusjeti od svih komada znameniti prikaz Zlatnog Runa.

Gand će otvoriti u srpnju izložbu cvijetne dekorativne umjetnosti.

Liège, sjedište velike internacionalne industrije, znanosti i stare valonske umjetnosti, organizirati će Izložbu Industrije.

Namur će da čade izložbu religiozne umjetnosti i noćnu svečanost u začaranom kraju na Meuse.

Malines, grad zvonjave, organizirati će za 15. augusta internacionalnu vitešku borbu skladnog zvonjenja.

Na pragu Campine, nedaleko Limburga, preobraženog ugljenarskom industrijom, dozvati će Hipselt u jednom prikazivanju, Limburg u prošlosti, sadašnjosti i budućnosti.

U Monsu, turist će moći da se nadići izložbi starih hainaskih učitelja i da prisustvuje jednoj historijskoj obnovi primanja Karla V. i njegove pratnje od Marije Ugarske.

Hainantski prijatelji organizirati će budućeg ljeta veliki dio okoliša pokrajine, da stranac može s automobilima da posjeti glavne tvornice i slikovitu ljepotu Hainanta.

Bruxelles kao glavni grad Kraljevstva biti će tekom jubilarne godine pozorište neprispodobivih svečanosti. Da navedemo između ostalih samo nekoliko:

— dvije vrste jednog velikog historičkog inter — provincijalnog prikazivanja, prikazujući u živahnim i preobučenim grupama običaje vremena, svu prošlost belgijskih pokrajina, od najstarijih vremena do naše dobe. Više od 3000 lica, sviju društvenih klasa, dati će ovom prikazivanju nešto

još nevidjenog, a raskoš će biti povećana velikim brojem kola.

— tri vrste ameganskog prikazivanja, čiji začetak siže još u XVII vijeku. Tim će se prikazivanjima učiniti potpuni preporod onih procesija, koje su u isto vrijeme bezazlene i žive, dražesne i narodne i u kojima se više nego u bilo kojoj manifestaciji očituje narodna duša.

— veliku narodnu svečanost koja će se slaviti 21. srpnja, istoga dana narodne svečanosti.

— jedno sjajno rasvijetno prikazivanje.

— jedan glazbeni internacionalni krug.

— izložba lijepih umjetnosti.

Istodobno - kako se u Belgiji ne može da zamisli svečanosti bez cvijeća, Narodna Komisija Proslave Stogodišnjice htjela je da zemlja bude sva u cvijeću, od najmanjeg zaselka pa do najvećeg centra.

Ima li ugodnijeg dočeka za stranca, do onoga kojega će imati kad stupi na belgijsku tlo? Okružiti će odmah vesela atmosfera koju će navečer još da upotpuni sjajna rasvjeta spomenika i ulica u gradovima.

Stranac došao u bilo kojem mjesecu ovog ljeta 1930: naći će Belgiju koja neumorno radi, a radom i narodnim i umjetničkim manifestacijama slavi prvu i slavnu stogodišnjicu svoje Nezavisnosti.

U Šibeniku mjeseca marta 1930.

J. Jadronja

Kr. Belgijski Vicekonzul.

PODLISTAK

Šibenska nedjelja.

„Čovik oda po žici!“ „Sve je od vražje strane!“ — To je „letrika!“

Niko ni pomislio nebi, da će se naš „lipi svijet“, koji se je povukao u korizmene medilacije, nakon karnevalskih vratolomija, okupiti u tolikom broju. Moramo istaći, da u nama nije bog zna kako razvijen smisao za društvenost. Kao najbolji dokaz služi nam to, da kod nas dok se skrpari neki odbor, bilo kojeg društva, treba nekoliko sjednica a i onda, kad su već nekako skapljeni u odborsku mrežu, ljudi pridrže rok za razmišljanje, ili bolje: rok za naći neki izgovor i izbjeći dužnosti.

— „Čovik oda na žici!“ Jure žene, djeca, stari i mladi, iz Varoša, Gorice, Doca, Cruice. Sve što je živo izmiljilo je na obalu pred „Krku“, da vidi čudo nevideno. — „Čovik oda po žici!“

Jednom mom prijatelju oče večera radi „čovika po žici“. Stara poslovice kaže: „Kad nema mačke onda su miši gospodari.“ Ali u ovom slučaju mačka je odigrala ulogu miša, jer dok je sve ljudsko iz kuće razvaljenim očima gledalo kako se g. Stroschneider šeće ko paun po žici, maca, kad već nije imala to zadovoljstvo, da vidi „čo-

vika na žici“, priuštila si je večeru mog prijatelja, tako, da je on sa posnim stomakom legao u krevet možda sanjajući kako mačka ide po žici, a on jede masnu večeru.

Ja neznam šta bi toliko „svita“ šibenskog moglo okupiti? Nikakav sprovod, nikakvo „vinčanje“, a boga ni vijest da se našao neki ekscentrični Amerikanac, koji bi našem gradu dao recimo, recimo... zajam od sto milijuna, za kojim već godinama vapimo. Čak desilo se još jedno čudo nevideno. Možda isto toliko čudo, koliko i „čovik na žici“: „Krka“ je opustila. Tako je daleko došlo da se i „stol mudraca“ spustio sa svoga sveznadarskog pjeđestala, skinuo kritičarsku dostojanstvenu togu, i nastupio u obliku običnih znatiželjnika. To je ipak neki znak progresa: „E pur si move!“ Ipak se našlo neko čudo na svijetu, koje može i brda pokrenuti!

I stalni spavači iz „Krkinih“ loža, koji godinama sa otvorenim očima i resigniranim smjeskom na ustima, sladki sanak sniju, trgnuše se iz sna, psujući i mrmljajući: kako se može naći neka senzacija koja bi i njih trgla iz resigniranog, opatičnog, ugodnog transa? Rastrgoše se vrlo intelektualne, šibenske preferans partije. Foremetiše se i biljardske kombinacije i prekinu se debata, koja već kao mora muči naš bolji svijet kroz dugi niz godina, naime, dali

je moguće „retour“ potegnuti sa drugom debljom stranom „šteke“.

Sve te važne probleme, koji su trali misaone glave „gornje stotine“ potisnu „čovjek na žici“.

I taj čudni njemački čovjek, koji je sa najvećom skromnošću zalutao u naš grad, nema ni pojma kakove je sve perturbacije napravio u šibenskoj, praiskonskoj, patriarhalnoj, petrificiranoj sredini.

Kad se je cijeli živi Šibenik skupio, sa „Krkin“ terase, valjda neki stari „bataljon ornist“ vrlo rutinirano završava: „Habtaecht“. I drugo se čudo desilo da je cilj šibenski svijet, koji je poznat kao vrlo nedisciplinovan, zasutao da se je muha mogla čuti.

Predigra hodanja po žici bio je govor našeg popularnog Tončine, koji je u toj vrsti umjeća prvi put debutirao i to vrlo uspješno; dobar dokaz da imamo i zakopanih talenta. On je u glavnom rekao: „Judi moji i svite šibenski! Ovo nije obični čovik, ovo je čovik učevni i profesor, za to je triba ne govoriti, jer to ne čini dobro gospodinu profesuru. I kad on svršši kupit će se. Triba da svak da, jer on i si-somajin daje. A sutra će on jopet ići po žici i zato činite se i sutra doći.“

Nakon ovog lijepog uvoda počeo je gospodin profesor sa pravom zadivljavajućom vještinom, da hoda trči, večera, i to sve na jednoj žici

tankoj kao prst. Pogledao sam po „svitu šibenskom“ i ugodno sam se iznenadio: Ipak se našlo nešto na svijetu čemu se divimo i čudimo. Hvala ti Bože! Ali to moje ugodno čustvo ne potraje ni sekundu. Netko kraj mene reče: „Judi moji nije to od božje, to mora da je od vražje strane!“

To me udari ko maljem po glavi, a oko mene ko zaraza ode od usta do usta: Od vražje strane, od vražje strane....

Pretičim na drugu stranu. Slušam neće li ovdje neko priznati i divit se umjetniku. Dok oni od kojih sam pobjegao pripisuju uspjeh metafizičkim silama, ovdje neko sigurno intelektualniji, pribjegnuto čistom materijalizmu: Šta je on doša nami da maže oči ka da mi neznamo da je sve to „letrika“. I to otkriće zabruji od usta do usta: „letrika“ „letrika“.....

Predstava je već davno završila. Ukleti željezni konopac stoji raste-gnut ko žica na gudalu, a sa njegovog kaplju kapi zimске kiše ko suze. Iz „Krke“ ventilator iznosi ulomljene zvukove neke tugaljive bečke romance. Kroz stakla verande kvadrati svijetla režu noć. I sve se kreće po starom, tužno monotono, a po raskvašenim podrtrim cestama kaljivi potocići rišu pismena: Za Šibenik nije ništa novo pod suncem sve je „letrika“, metafizika, „letrika“ metafizika.....

Vijesti iz grada i okolice.

„KINO BALKAN“ nedjelja 16. III. ruski veletilm „Noć balalajke“ Kino „Balkan“ svojim programom za slijedeću sedmicu, obećaje uprazizvrnsne filmove kao: „Stazom sramote“ film senzacionalnog uspjeha. „Bludna krv“ film vrlo snažnog sadržaja. Nadalje film koji je zadrživio svijet sa svojim neobičnim sadržajem u kojem su ostvarene ideje Jules Verne-a „Put na mjesec u raketi.“ I još jedan film koji će svijetu oduševiti sa Nils Astero-rom.

Šibensko Kazališno Društvo daje u subotu svoju prvu predstavu, Gogoljevu komediju „Revizor“, a u nedjelju će se davati repriza toga komada. Predstava počinje u 8.30 sati. Karte se kupuju na blagajni Gradskog Kazališta.

Vrlo lijepo uspjela proslava Masarykova jubileja. U prošlu subotu i nedjelju izvedene su na vrlo svečan način obe akademije, koje su u počast Dr. T. G. Masaryka priredili Sokolsko Društvo i Sokolska Župa Šibenik uz suradnju naših kulturnih društava.

Sve tačke programa i u subotu i u nedjelju izvedene su na opće zadovoljstvo publike. Govori župskog starešine prof. g. Trive i prosvetara prof. g. Ladenhausera o životu i radu Dr. Masaryka primljeni su sa najvećim odobravanjem.

Ovom prilikom nastupila su i oba naša muzička društva: Filharmonija i Kolo uveličavši ovu priredbu vrlo lijepim pjevanjem.

Kolo je otpjevalo: More od R. Matza i od Rihovskog: Hej Slovane! A Filharmonija VII rukovet od Mokranjca i Utopljenika od Kriškenskog.

Moramo istaknuti da Kolo raspolaže sa vrlo dobrim glasovnim materijalom, a osobito basovima koji su došli do izražaja u pjesmi: More, te da će ovo naše društvo, ako se bude marljivo radilo doći na svoju predratnu visinu.

Kod Filharmonije smo primjetili specijalno pri izvedbi, VII. rukoveti izvrsnu tehničku dotjeranost i precizno svladanje materijala i kad bi se zbor popunio glasovno, a osobito basima, Filharmonija bi nam pružila jedan prvoklasni pjevački zbor.

Još jednu stvar moramo upisati u pohvalu našim muzičkim društvima. Dok su kod nas oba društva nastupila u Masarykovo proslavi, dotle u Splitu koji ima nekoliko pjevačkih društava nije uspjelo izvesti na svečanost nijedan zbor. A to je ugodna konstatacija, da se kod nas u tom pravcu marljivo radi.

U večer u nedjelju su agilne gospođe Narodne Ženske Zadruge priredile vrlo uspjelu čajanku u Grand Hotelu „Krki.“ Vrlo animirana zabava sa plesom trajala je do 1 sat u noći.

U ime auktoriteta Uresnog Povjerenstva.

Pripovjedaju nam neki naši trgovci, kako muče pravu muku, kad im je potrebno proširiti ili modernizirati njihovu trgovinu. Pojavljuje se auktoritet uresnog povjerenstva koje ne dopušta maknuti niti jedan stari kamen sa svog mjesta. Možda uresno povjerenstvo ima opravdanje za svoj nekompromisni stav? Ali onda, neznamo kako se daleko proteže njegovo djelovanje, jer ima nekih stvari, koje nikako ne spadaju u „starinu“, a ni malo ne služe na „ures“ našem gradu.

Neće biti loše ako napravimo jednu malu statistiku tih „uresa“ našeg grada, a koje može, ako se shvati ozbiljno poslužiti kao podsjetnik uresnom povjerenstvu.

Natpisi na trgovinama. Nije rijetkost, da kad se šecemo našim lijepim gradom, vidimo na primjer, natpise slijedećeg sadržaja: *Iks Ipsilon* u „festivu“ ili u *rukotvorinama* i slične jezične nakarade. Dali je ovo za jezični ukras, i kakvu će sliku dobiti stranac, koji može dobiti dojam, da je dotični trgovac sam sastavni dio jestiva ili rukotvorina!

Valjda nismo tako daleko došli, da smo i kanibali?

Sušenje rublja preko ulice. Nekidan pripovjeda mi jedan građanin, i grdi na pasja kola sve one kojih se to tiče: „Idem jednom uskom ulicom — priča mi — nešto zamišljen. Premda je bio lijep proljetni dan, osu me najedamput kiša. Pogledam i zgrozim se: preko ulice konopac, a na njemu neke, mokre krpelinae, prljave pelene. Poletio sam brzo kući i umio se, a još me i sada podilazi gađenje — završava tragičnim glasom moj poznanik.

Ako trebate naočale, obratite se optičaru VINKO VUČIĆ, Šibenik

MILAN RELJA

trgovina
željeznom robom i bojama
— ŠIBENIK —
(ulica Nove Crkve)

Od 1. ožujka snizio sam cijene svim predmetima u mojoj gvozđarskoj radnji. - Prodajem uz bilo koji konkurencu.

Također sam snizio cijene i bojama.

Kupite pravu garantiranu boju, koja ne gubi svoj sjaj ni od sunca, ni od kiše. Uvjerite se o vrsnoći i cijenama

Kanal uz drvenu obalu. Uz drvenu obalu izliva se u more jedan od glavnih odvodnih kanala. Tijekom dugog vremena napravio se tu čitav prud, tako da danas i za najveće plime vidimo kako se nečistoća cijedi u more. Ne samo da to nije ni malo estetski za oko, već on strašno zaudara. Trebalo bi taj kanal premjestiti na drugu stranu mula gdje je more mnogo dublje i gdje ga ni oko ni nos neće osjećati.

Javni satovi. Jedini javni sat koji odgovara svojoj svrsi, jest onaj na zvoniku crkve Gospe van grada. Dok onaj na zvoniku Sv. Ivana može da posluži samo kao dokaz, da nevodimo brige o vremenu. „Prst manje iti više ne mijenja stvar“, Istočnjačka nemarnost za tačnost izgleda da se i k nama uselila. Taj sat naime, ima samo jednu kazaljku, koja pokazuje ure, a ne vodi brige o minutima. Jedan put je postojalo i zvono na zvoniku Sv. Ivana, a i na onom Sv. Barbare.

Nebi li se moglo to sa malim troškom popraviti.

Naša ribarnica. Kad samo pomislimo na našu ribarnicu, odmah si možemo predstaviti čak i jeziv prizor, koji se vidi samo u kinu: Dok ribarnica vrije, svijetom, rusi se na glave tih nesretnika trošni, otrcani krov i zakopava sve te nevine ljude u svojim razvalinama. To si sada možemo samo zamisliti, ali se to može vrlo lako desiti, jer je ribarnica u takovom stanju, da je uprav kuraž propuštati ljude kroz tu zgradurinu, jer se zlo može i neželjeno česiti.

Ili ribarnica ne nosi toliko prihoda, da bi se mogla spasiti od ove trošnosti u kojoj se nalazimo?

Zahodi! Izgleda nam, da kod nas, na našu sramotu, još nije smisao za estetiku i higijenu niti u povelju. Hodajući po gradu na svakih stotinu koraka osjeti se reski, smrdljivi zadah amoniaka. A nije rijetka slika vidjeti nekog kako u sred bijela dana, na najprometnijem dijelu, vrši ono, što u kulturnom svijetu spada u najveću diskreciju.

Na primjer kod Gradskog Kazališta, i to specialno kod ulaznih vrata za na pozornicu, znaju teći čitave rijeke smrada. Šta će na ovo reći nekoja trupa, koja gostuje, što stranci? Pa najposlije, zar se taj nemar, zapuštenost, nesmisao za sve, ne tiče i nas malo, ako već nemamo smisla za estetiku, moramo ga barem imati za higijenu, jer će, kad zagrije sunce, ta smrdljiva mjesta biti pravo rasadište svijetle zaraze.

Vidi li sve to naše uresno povjerenstvo i higijenska vlast!?

Ili oni misle da je samo uresno povjerenstvo ures grada? Neznamo

1/2 ili 3/4 VIOLINA
traži se odma. Cij. ponude u tiskari Vitaliani.

K. Strkalj

trgovina manufakturne robe
ŠIBENIK (ulica Nove Crkve)

Ima na lageru sve vrste manufakturne robe, a od ponedjeljka unapred snižene cijene.

Gradski muzej

„Kralja Tomislava“.

Rijetko ko da i zna, da u Šibeniku, u bivšoj crkvi Svih Svetih postoji gradski muzej, koji je osnovan 1926 godine. Don Krste Stosić, koji vrši dužnost custosa ovog skromnog gradskog muzeja potisnuta u kutić najstarijeg djela našeg grada, nastojao je kroz tih pet godina da prikupi što više starina koje se odnose na prošlost našeg grada i moramo priznati, da je Don Krste uspio da udari prve temelje tog ustanovi, koja bi morala biti sastavni dio onih historijskih interesantnosti, kojih u obilju ima naš grad, a za koje se mora pokazati više interesa i više ljubavi, nego što se to do sada, nažalost, činilo.

Don Krste nam je sa ljubavlju pekozaio i opisao svaku i najmanju stvarcu tako živo, da su te stare ploče, zahrđalo oružje, stare izblijeđene slike dobile svoj život, svoju toplinu, pobuđujući u nama interes i ljubav, jer nas sve to podsjeća na one naše predake, na čijim je kulturnim temeljima sazidana čitava materijalna kultura našeg grada.

Taj muzej bi morao biti gradski, općinski, i prema tomu Općinska Uprava bi morala o njegovu napredku voditi računa, i votirati stanovite svote za njegovo proširenje i napredak. Ali na žalost, kako nam je don Krste istaknuo, niko ni prstom ne miče u tom pravcu. Pri osnutku muzeja, obećana je stanovita suma, ali to je ostalo samo obećanje.

Dužnost je svijetle nas, a u prvom redu onih, koju upravljaju gradom da prekinu sa tom praksom, i da nastojanja agilnog Don Krste Stosića pomognu, tako, da naš grad bude mogao sa ponosom pokazati komu bilo, kako poštuje ono što su njegovi stariji stvorili i napravili, a to će biti jedino moguće ako te starine dostojno sačuvamo.

Posjetnice i zahvalnice 50 kom od Din 20.— na dalje kod tiskare E. Vitaliani i Sin.

Planinarsko društvo „Kamenar.“ Kako saznajemo u najkraće vrijeme doći će do konstituiranja ovog društva, na čemu najviše radi tajnik „Putnika“ g. Bakašun.

Lijepa je ta ideja, kad se ostvari jer mi imamo za planinarski sport vrlo lijepu i bližu i daljnju okolicu.

Izgrađena starokatolička crkva u Krapnju. U Krapnju su vjernici hrvatske starokatoličke crkve dovršili izgradnju svoje crkve. Crkva je podignuta na vrlo lijepom i vidnom položaju u selu, a građena je u starom dalmatinskom stilu. Koliko smo informirani, crkva će biti posvećena koncem ovoga mjeseca od starokatoličkog biskupa g. Kologere uz naročitu svečanost, a biti će posvećena Sv. Nikoli, zaštitniku pomoraca.

Cvjetni kiosk u našem gradu. Dobili smo jednu novinu u našem gradu. Na uglu Poljane i Sime Matavulja ulice sagradio je vrtljar g. Stipe Zorić vrlo lijep i kiosk za prodaju cvijeća. To je bila svakako jedna potreba u našem gradu, koliko za same građane, toliko i za strance. G. Zorić uzgaja najljepše vrste cvijeća, koje se u svako doba u kiosku mogu dobiti.

Brzjav Filharmoničkog društva presidentu Masaryku. Naše Filharmoničko društvo, povodom osamdesetgodisnjice g. Masaryka, uputilo je ovu brzjavnu čestitku: „Kancelariji gospodina presidenta Masaryka - Praha.

Radosti cijeloga Slavjanstva prigodom sretnog navršjenja osamdesetgodisnjice velikog predsjednika

kurtoazijski pridružujemo svoje osjećaje poštovanja, ljubavi, divljenja uz srdačne čestitke.

Filharmoničko društvo Šibenik.

Smrt od ujeda nekog nepoznatog insekta.

Financiskog podpreglednika Antu Relju ujeo je u spavanju neki nepoznati insekt, po svoj prilici skorpion. On tome nije podavao nikakve važnosti, već je ujedeno mjesto disinficirao jodom. No kad mu je počelo naglo oticati potražio je ljekarsku pomoć, ali je bilo kasno, jer je nastupilo trovanje krvi, od čega je nesretni Relja u srijedu umro. Za sobom ostavlja ženu i dvoje nejake djece.

Za Velesajam u Pragu koji se otvara od 6. III. do 23. III. putnici uživaju popust na Jugoslav. željeznicama od 50%, na Austriskim 25% i 33% na Čehoslovačkim.

Legitimacije za zbor, kao i razne karte izdaje Putnički Ured.

Izložba belgijskog kristala.

Ova izložba, koja se nalazi u belgijskom konzulatu još traje. Izložbu su neki dan posjetili gospođa i g. Polić komandant II. O. P. K. izazivši najlaskavije o izloženim

predmetima. Izložba se može posjetiti od 9-12 i od 3-6 sati.

Za obitelji poginulih sa „Dakse“.

Jadranska straža, mjesni odbor Šibenik primio je ove priloge:

G. Ant. Šupuk i Sin D. 1000,— Marko Stojić D. 400,— Lušić i dr. D. 200,— Karković Stjepan D. 200 — Grubišić i dg. D. 100,— Tome i Frane Grubišić D. 100.— Sakupljeno u Carinarnici I. reda Šibenik D. 380.— Darovane: po D. 30 g. Šare Frane, Pajo Komesarović, Giov. Galeb; po Din. 20 g. Stevan Radojlović, car. upravnik, Jakša Vučenić, car. rev., Mihovil Valentić carinik, Josip Povalej, car., Petar Spinčić, car., Srećko Bajlo, car., Ivan Medić, Ante Vladović Relja, Nikola Petranović, Josip Jadronja, Petar Dragičević; po Din. 10, Ante Lučev. car., Josip Baranić, Ivo Bujas, Marko Kerić, Špiro Kitarović, Ante Parać, Andrija Mrković.

Sakupljeno u Sres. Uprav. Fin. Kontrole: po Din. 10 Taroboechia Dinko; po Din. 5: Denić Đuro, Tomičić Stjepan, Šantić Marin, Vranković Petar, Stagličić Frano, Tišma Milan, Olivari Jerko, Kapetanović Božo, Stela Šime, Blaž Pedišić.

Nastavit će se.

MALI OGLASNIK

Cijena do 10 riječi 5 dinara, svaka daljnja riječ 25 para.

1000 listova konceptnog papira za kancelariju Din. 90.—

1000 vel. listova bijelog papira za zamotavanje Din. 240.— dobiva se kod tiskare E. Vitaliani i Sin.

Kupujem lađu u dobrom stanju 4 1/2 metra. Obratiti se na upravu našeg lista.

Drogarija - Vinko Vučić - Fotooptika — Ulica Kralja Tomislava. Prodaja Kemikalija, Parfems' Gumenih predmeta, sve vrsti boja Fotografskih aparata, Ploča, Filmova i ostalih potreština. Izradjuje i popravlja sve vrsti naočala, cvikera po liječničkom propisu. Skladište Zeissovih punktala.

Prigoda — Prodaje se veliki polinet „Viktrola“ gramofon sa pločama. Obratiti se na Josipa Radla urara.

Ante Frua Šibenik — ulica Kralja Tomislava, Skladište D. M. C. i Trident konca.

Namještena soba sa dva kreveta traži se. Upitati u upravi.

Viktor Sosić

Zagrebačka ulica (kod crkve Sv. Ivana).

Trgovina uljenih i suhih boja.

Vlastita fabricacija uljenih boja i lakova. Ulja-firnais, ulja za podove i strojeve, svih vrsti krede, kita za stakla, ljepila za stolare i t.d.

Prodaja na veliko i malo uz vanredno povoljne cijene.

Izvještavam moje cij. mušterije, da sam svoj

MODNI SALON

od 1. marta preselila u nove prostorije „Gradska Vrata“ kbr. 2 (kuća g. Lušić kod Kazališta I. kat

Franka Jelavić modistkinja.

Trgovina manufakturne robe

Blaž Bolanča

ulica Kralja Tomislava.

Veliki izbor štofova, svile, šešira, muških cipela marke Bally, Jacgerova rublja i t. d. Pred uskršnu prodaju znatno snižene cijene.

Josip Reitzer

kožarska radnja ŠIBENIK

Ulica Kralja Tomislava.

Novo otvorena trgovina koža. Dobro sortirano skladište razne vrste i boje. Donova kao i svih ostalih potreština za postolare, opančare i papučare.

Neka se mušterije uvjere bogatom skladištu i vrlo sniženim cijenama.

Stipe Zorić, vrtljar

prodaje u vlastitom kiosku ugao Poljane i Š. Matavulja ulice sve vrste cvijeća.

Izradba nadgrobnih vijenaca, vjenčanih buketa od svježeg cvijeća. - Prodaja cvijeća, kao i cvijetnih biljka i ljetnjeg cvijetnog rasada. Cijene umjerene.

Medjunarodno otpremništvo

Josip Jadronja

ŠIBENIK (DALMACIJA)

ANTE FRUA

= SIBENIK = Ulica Kralja Tomislava.

Skladište D. M. C. i TRIDENT konca.

MATE JADRONJA

Zeleni trg ŠIBENIK Zeleni trg

Najbolje uređena delikatesna trgovina u našem gradu.

Svojim mušterijama stoji na usluzi sa najfinijom delikatesnom robom, kao: najfinijim sirovima, kafom, šećerom, rižom i tjesteninom marka Cetina itd.

CIJENE VRLO UMJERENE. - PODVORBA SOLIDNA